

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 17Co/1/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118200550
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Burešová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8118200550.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Burešovej a sudcov JUDr. Moniky Juskovej a Mgr. Miloša Koleka, v spore žalobkyne H. J., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. 5, A., právne zastúpená JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, o zaplatenie 75,60 Eur a o určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 10Csp/5/2018-56 zo dňa 24.05.2018 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 75,60 eura s prísl. a určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

Žalobkyni priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške vo vzťahu k tomuto rozsudku s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Napadnutým prvoinštančným rozsudkom bolo rozhodnuté o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni 75,60 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 75,60 eura od 16.2.2018 do zaplatenia, a to v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Bolo určené, že zmluvná podmienka uvedená v čl. 1 bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX uzavretej stranami sporu dňa 26.11.2014 k zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.11.2014 v znení: „Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,56 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi“, je neplatná. V prevyšujúcej časti žaloba bola zamietnutá a bolo rozhodnuté, že žalobkyňa má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 33 %, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku podala odvolanie žalobkyňa. Odvolací súd o tomto odvolaní žalobkyne rozhodol rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 17Co 1/2019-157 zo dňa 9.4.2019. Rozhodol tak, že potvrdil rozsudok prvoinštančného súdu vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a v súvisiacom výroku o trovách konania. Rozhodol, že žalovanej priznáva náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške voči žalobkyni s tým, že o výške náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. Rozsudok bol vyhlásený dňa 9.4.2019.

3. Odvolací súd na podnet prvoinštančného súdu zistil, že proti tomuto rozsudku podal odvolanie aj žalovaný, a to proti vyhovujúcemu výroku na úhradu sumy 75,60 eura s prísl. a proti výroku o určení

neprijateľnej zmluvnej podmienky v čl. 1 bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb. O tomto odvolaní odvolací súd v pôvodnom rozsudku vo veci samej opomenul rozhodnúť.

Preto odvolací súd v súlade s ust. § 225 CSP svoje pôvodné rozhodnutie dopĺňa o ďalšie výroky, pretože nerozhodol o odvolaní žalovaného voči iným výrokom, než napadla žalobkyňa.

Doplnenie rozsudku prichádza do úvahy aj v odvolacom konaní, pokiaľ odvolací súd nerozhodol o celom predmete konania. Doplnenie vykonal odvolací súd dopĺňacím rozsudkom, na ktorý sa primerane použijú ustanovenia o rozsudku.

4. Napadnuté výroky rozsudku prvoinštančný súd odôvodnil ust. § 52 ods. 1 - 4, § 53 ods. 1 - 3, § 53 ods. 5, § 43a, § 43c, § 44 ods. 1, 2, § 56 ods. 2, § 40 ods. 3, § 451, § 563 a § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, a ďalej § 9 ods. 1, 2, § 11 ods. 1 písm. b/, d/, § 11 ods. 2, § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a ďalej vychádzal aj z § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.

Prvoinštančný súd zistil, že strany sporu uzavreli dňa 26.11.2014 formulárovú zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX tak, že dňa 24.11.2014 najprv žalobkyňa podpísala príslušný formulár s vyplnením údajov pod bodom 5 „Údaje o požadovanom revolvingovom úvere“, ktorý obsahoval: poskytnutá čiastka úveru 900 eur, predpokladaná mesačná splátka spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, 49,20 eura, splatnosť úveru - 42, mesačná splátka vrátane úrokov 28,46 eura, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.285,32 eura, predpokladaná RPMN 26,17 %, ročná úroková sadzba 18,08 %, priemerná RPMN 36,30, poplatok za poskytnutie úveru 90 eur. Žalovaný ako veriteľ formulár zmluvy podpísal až neskôr, 26.11.2014, vyplnil údaje pod bodom 6 „Údaje o schválenom revolvingovom úvere“, ktorý obsahuje totožné údaje spotrebiteľského úveru ako v bode 5, okrem RPMN, ktorá je uvedená vo výške 25,90 %.

Z prehľadu platieb úveru č. XXXXXXXXXXXX je zrejmé, že žalobkyni bola dňa 26.11.2014 vyplatená čiastka 80 eur. Súd vychádzal zo skutočnosti, že v povinných náležitostiach zmluvy o spotrebiteľskom úvere chýbajú náležitosti vyplývajúce z § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. Nebola preukázaná písomná akceptácia žalobkyne vo vzťahu k termínu mesačnej splátky a termínu konečnej splatnosti úveru. Nedošlo k písomnej dohode strán o týchto náležitostiach zmluvy. Termín konečnej splatnosti úveru musí byť určený dátumovo. Hodnota RPMN je v skutočnosti vyššia, ak sa vychádza zo skutočne poskytnutého úveru vo výške 810 eur, pričom v zmluve sa vychádzalo zo sumy 900 eur. V zmluve nie je uvedená správna výška RPMN, a to v neprospech spotrebiteľa. Všetko znamená, že úver je potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový s poukazom na § 11 ods. 1 písm. d/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Ďalej prvoinštančný súd zistil, že žalovaný nepreukázal, že by u žalobkyne posudzoval s odbornou starostlivosťou schopnosť splácať úver. Preto je potrebné prijať záver, že hrubo porušil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, čoho dôsledkom je bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Keďže žalobkyni bola poskytnutá suma 810 eur a na predmetný úver zaplatila 885,603 eura, vznikol jej nárok na vrátenie bezdôvodné obohatenia vo výške 75,60 eura, pretože túto sumu plnila žalovanému ako veriteľovi bez právneho dôvodu.

Pokiaľ ide o dohodu o poskytovaní služieb, žalobkyňa mala mesačne platiť 20,74 eura (2,56 % zo sumy 810 eur). Za celé obdobie trvania zmluvy, t.j. za 42 mesiacov mala zaplatiť 870,91 eura, teda sumu prevyšujúcu reálne poskytnutú sumu úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru, teda sumu 810 eur. Navyše, túto sumu by musela zaplatiť aj v prípade predčasného zosplatnenia úveru, teda aj v prípade, že by dané služby v podstate už neboli reálne. Služby, ktoré predstavujú predmet dohody možno považovať za zbytočné a neopodstatnené pre žalobkyňu. Za týchto okolností hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa je nepochybná, keďže spotrebiteľ má platiť za služby, o ktoré nemá záujem alebo ktoré sa nerealizujú a navyše aj vtedy, ak by sa úver predčasne zosplatnil, a to všetko za cenu takmer dosahujúcu reálne poskytnutý úver. Nepochybné uvedená zmluvná podmienka v súvislosti s dohodou predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, a teda je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná.

Prvoinštančný súd neprijal záver o neplatnosti podmienky vo vzťahu k poplatku za poskytnutie úveru. O trovách konania prvoinštančný súd rozhodol podľa § 255 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku, a to proti vyhovujúcemu výroku a výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Žalovaný namietal, že úver bol určený za bezúročný a bez poplatkov a že na strane žalovanej vzniklo bezdôvodné obohatenie. Podľa prvoinštančného súdu mala žalovaná vyplatiť žalobkyni 810 eur a nie 900 eur tak, ako bola uzatvorená dohoda. Žalovaná namietala aplikáciu rozhodovacej praxe, na ktorú poukázal prvoinštančný súd vo veci C377/14. Zákon o spotrebiteľských úveroch vymedzuje predmet úver, celkovú výšku spotrebiteľského

úveru ako súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a nie vyplatených spotrebiteľovi na jeho účet. Preto v danom prípade nie je možné aplikovať rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C377/14. Prvoinštančný súd preto dospel k záveru o tom, že RPMN nebola vypočítaná správne, nesprávne k dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

Žalovaný ďalej namietal, že zmluva vo vzťahu k termínu splátky a termínu konečnej splatnosti bola riadne uzatvorená, je potrebné vyhodnotiť, či tieto náležitosti, aj keby neboli v zmluve uvedené, čo žalovaný popiera, ešte neznamenajú, že úver je bezúročný. Bezúročný môže byť úver len vtedy, ak ide o náležitosť, ktorej neuvedenie spôsobilé objektívne spochybniť rozsah záväzku spotrebiteľa, čo sa však vo veci nepreukázalo.

Pokiaľ sa týka neprijateľnej podmienky, prvoinštančný súd sa vôbec nezaoberal tým, že ide alebo nejde o individuálne dojednané ustanovenie. Pritom z dohody jednoznačne vyplýva, že uzavretie dohody nie je podmienkou a ani predpokladom získania úveru. Ide o dohodnuté služby, ktoré majú doplnkový a dobrovoľný charakter, dohoda bola osobitne žalobkyňou podpísaná.

Žalovaná preto žiadala rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutých výrokoch zmeniť a žalobu zamietnuť.

5. Odvolací súd v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP preskúmal napadnuté výroky prvoinštančného rozsudku, voči ktorým podal odvolanie žalovaný v zmysle zásad uvedených v ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario a zistil, že napadnuté rozhodnutie vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o určení neprijateľnosti zmluvnej podmienky je správne. Prvoinštančný súd správne zistil skutkový stav, v danom prípade správne vo veci aplikoval právny predpis a správne aj vo veci rozhodol. Odvolací súd vo vzťahu k preskúmaným výrokom sa v celom rozsahu stotožňuje s podrobnými dôvodmi uvedenými v prvoinštančnom rozhodnutí, kde prvoinštančný súd rozhodol o bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vrátane povinnosti žalovanej vydať bezdôvodné obohatenie, takisto aj vo výroku o neprijateľnosti zmluvnej podmienky.

6. Odvolací súd len pre zdôraznenie správnosti rozhodnutia prvoinštančného súdu vzhľadom na odvolacie námietky žalovaného udáva, že úver je bezúročný a bez poplatkov podľa rozhodnutia prvoinštančného súdu z viacerých dôvodov.

V prvom rade prvoinštančný súd poukázal na skutočnosť, že zmluva o úvere v súlade s ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. musí obsahovať podstatné náležitosti, ktoré spôsobujú pri absencii týchto náležitostí, že úver sa stáva podľa § 11 ods. 1 bezúročný a bez poplatkov. Z obsahu zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva, že zmluvné strany si pri písomnom uzatvorení zmluvy nedohodli termín konečnej splatnosti a termín, ku ktorému je splatná každá splátka úveru. Pokiaľ tieto podstatné náležitosti zmluvy chýbajú, nie je možné to vyhodnotiť inak, ako sankcionovať túto absenciu bezpoplatkovosťou a bezúročnosťou úveru. Zákon o spotrebiteľských úveroch totiž presne definuje, aké náležitosti, okrem všeobecných, musí obsahovať spotrebiteľská zmluva, teda aj úver. Absencia termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je podstatná náležitosť, ktorú nie je možné zistiť len výkladom alebo dedukciou na základe iných údajov uvedených v zmluve. Pokiaľ nie je zrejmý ani počiatok splatnosti prvej splátky úveru, tak, ako sa to stalo v prejednávanej veci, je nemožné tieto informácie aj vyvodiť. Termín konečnej splatnosti a splatnosti jednotlivých splátok úveru musí byť známy spotrebiteľovi najneskôr v čase, keď vstupuje do zmluvného vzťahu, v opačnom prípade, pokiaľ tieto podstatné náležitosti chýbajú, spotrebiteľ nemá možnosť objektívne vyhodnotiť výhodnosť, resp. nevýhodnosť navrhovaného zmluvného vzťahu a pri vstupe do zmluvného vzťahu nie je dostatočne informovaný o základných skutočnostiach vyplývajúcich zo zmluvy.

Už len samotná táto okolnosť spôsobuje, že žalovaný sa bezdôvodne na úkor žalobcu obohatil v rozsahu 75,60 eura.

7. Naviac, žalobca nepreukázal ani skúmanie bonity spotrebiteľa, čím taktiež boli porušené povinnosti veriteľa a táto okolnosť tak, ako to uviedol prvoinštančný súd, má opäť vplyv na bezúročnosť a bezpoplatkovosť tohto úveru. Táto okolnosť žalovaným namietaná nebola. Sama o sebe spôsobuje dôvodnosť vydania bezdôvodného obohatenia žalobcovi.

8. Pokiaľ sa týka určenia výšky RPMN, prvoinštančný súd sa touto okolnosťou zaoberal a dospel k záveru, že výška RPMN nie je určená správne, pretože nevychádza zo skutočne poskytnutého úveru (810 eur), ale z úveru, ktorý mienila žalobkyňa si zobrať (900 eur), ale reálne jej bolo poskytnuté plnenie len vo výške 810 eur. Prvoinštančný súd správne poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C377/2014, podľa ktorého celková výška úveru a výška čerpania úveru označuje celkovú sumu, ktorá

bola daná k dispozícii spotrebiteľovi. Táto okolnosť vylučuje, aby od týchto súm boli odpočítavané náklady súvisiace s úverom. V takom prípade vždy je stanovená výška úveru alebo výška čerpania úveru v sume, ktorá bola spotrebiteľovi reálne vyplatená. Reálne vyplatená v tejto veci podľa dokladov, ktoré predložila žalobkyňa v listine prehľad platieb úveru č. 8500092684 predstavuje sumu 810 eur. Teda namiesto dohodnutej sumy 900 eur v zmysle zmluvy o úvere uzatvorenej dňa 26.11.2014 bola žalovanej reálne na účet 26.11.2014 vyplatená suma 810 eur. Táto suma predstavuje reálne vyplatenú finančnú hotovosť, ktorá predstavuje celkovú výšku úveru a výšku čerpania úveru a z tejto sumy je následne potom potrebné vypočítať RPMN. V zmysle uvedeného RPMN, ktorú v návrhu zmluvy žalobkyňa označila na 26,17 eur a v údajoch o schválení revolvingového úveru, kde je táto suma určená na 25,90 %. V skutočnosti RPMN predstavuje podstatne vyššiu sumu, pretože podmienky úverového vzťahu majú vychádzať zo základu, ktorý bol žalobkyni reálne vyplatený. Aj táto okolnosť, keďže RPMN bola vypočítaná v neprospech spotrebiteľa, má za následok, že úver je bezúročný a bezpoplatkový. Nesprávne uvedenie RPMN v konečnom dôsledku vedie k absencii tohto údajov v úverovej zmluve a tým k aplikácii § 11 zák. č. 129/2010 Z.z.

9. Vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvnej podmienky odvolací súd udáva, že prvoinštančný súd náležitým spôsobom vyhodnotil namietanú neprijateľnú zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 1 bod 7.1 Dohody o poskytovaní služieb. Prvoinštančný súd ako neprijateľnú zmluvnú podmienku posúdil najmä pre neurčitosť ceny za poskytované služby. Cenu, ktorá predstavovala mesačne 2,56 % zo sumy schváleného úveru po odpočítaní poplatku za poskytnutie úveru považoval za neurčitú, je neprijateľné, aby sumu, ktorú si mala žalobkyňa sama vypočítať, mala mesačne platiť v prospech žalobcu. Suma spolu predstavovala 870,91 eura, čo podstatne prevyšoval za celé obdobie viazanosti poskytnuté finančné prostriedky žalovaným žalobkyni vo výške 810 eur. Táto cena mala byť zaplatená bez ohľadu na to, či služby budú alebo nebudú reálne poskytnuté, za ktoré mala byť táto cena dohodnutá. Takáto dohoda nesleduje záujem spotrebiteľa, spotrebiteľ za úhradu nedostáva dohodnuté protiplnenie, a preto prvoinštančný súd vyhlásil túto zmluvnú podmienku uvedenú v čl. 1 bode 7.1 Dohody za neprijateľnú. Okolnosť individuálneho dojednanie zmluvného vzťahu nebola podstatnou okolnosťou, ktorú súd vyhodnocoval v súvislosti s neprijateľnosťou zmluvnej podmienky. Základnou okolnosťou bola okolnosť neurčitosti ceny a výšky odplaty za služby, ktoré reálne poskytnuté ani nemuseli byť.

10. Preto odvolací súd považoval odvolacie námietky žalovaného za nedôvodné a rozsudok prvoinštančného súdu v napadnutom výroku o vyhovení žaloby na finančné plnenie a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako správne potvrdil v doplniacom rozsudku.

11. O trovách odvolacieho konania vo vzťahu k týmto výrokom odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní bola vo vzťahu k odvolaniu žalovanej úspešnou stranou sporu žalobkyňa, preto jej patrí nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške s tým, že o tejto výške podľa § 262 ods. 2 CSP bude rozhodnuté prvoinštančným súdom samostatným rozhodnutím.

12. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.